

บทที่ ๓

ความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัวแทนของประชาชน หรือตัวแทนของรัฐของผู้นำเยาวชนชนบท

ในบทนี้จะศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจของผู้นำเยาวชนชนบทในเรื่องตัวแทนของประชาชนหรือตัวแทนของรัฐ เกี่ยวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประธานสภาผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี พรรคการเมือง หัวหน้าพรรคการเมือง กลุ่มอิทธิพลหรือกลุ่มผลประโยชน์ การเลือกตั้ง และสื่อมวลชน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นตัวแทนของประชาชนหรือตัวแทนของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับในกระบวนการเมืองและเป็นส่วนที่ "มีอิทธิพลต่อ" ระบบการเมือง (Input) และเกิดผลเป็น "นโยบายหรือกฎหมาย" (Output) ออกมาตามที่ต้องการ ทั้งนี้โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพิสูจน์สมมติฐานที่ ๒ ว่า "ผู้นำเยาวชนชนบทส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัวแทนของประชาชนหรือตัวแทนของรัฐ" ดังจะรายงานผลการวิจัยเป็นลำดับข้อโดยละเอียดต่อไปนี้

๓.๑ การรู้จักสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.)

ตัวแทนของประชาชนที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงและมีความใกล้ชิดกับประชาชน ซึ่งประชาชนหรือพวกผู้นำเยาวชนน่าจะรู้จักดีคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตจังหวัดของตน

จากการวิจัยของ อ่ำพล สิงห์โกวิท และ สวัสดิ์ กฤตวรรษนันต์^๑ ปรากฏว่าประชาชนในอำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมาส่วน

^๑ อ่ำพล สิงห์โกวิท และ สวัสดิ์ กฤตวรรษนันต์, ความตื่นตัวทางการเมืองกับการสื่อสาร, รายงานการวิจัย (เอกสารโรเนียว), ๒๕๑๖, หน้า ๓๐.

ใหญ่ร้อยละ ๕๖ รู้จักชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของตนอย่างน้อยที่สุดก็หนึ่งคน และ คร.บรรพต
วีระสัย^๒ ก็วิจัยพบว่าเขาวชนในภาคเหนือ (จังหวัดเชียงใหม่และลำพูน) ทั้งในใบโง่งงและ
ชนบทรู้จักผู้แทนราษฎรโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓๐.๖๕ จากข้อมูลเหล่านี้แสดงว่าประชาชน
หรือเขาวชนรู้จักผู้แทนราษฎรในเขตจังหวัดของตนไม่มากนัก

ในการวิจัยครั้งนี้ได้คำนึงถึงว่าผู้นำเขาวชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ (การวิจัย
ละ ๖๐ จบชั้น ป.๔-๗ กูตารางที่ ๓) และการเลือกตั้งเมื่อ ๔ เมษายน ๒๕๑๕ ก็โน้มไป
ในทางแบ่งเขตการเลือกตั้งแต่ละเขตของจังหวัดที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ๒-๓ คน ฉะนั้น
จึงให้ระบุชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตจังหวัดของตนเพียง ๑-๒ คน จากผลการวิจัย
ในตารางที่ ๒๒ ปรากฏว่า ผู้นำเขาวชนส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๘๓.๖๑ รู้จักโดยสามารถระบุ
ชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตจังหวัดของตนได้แยกเป็นระบุชื่อได้หนึ่งคนจำนวนร้อยละ
๗.๕๐ และระบุชื่อได้ถึง ๒ คน ถึงร้อยละ ๗.๑๑ และมีเพียงร้อยละ ๑๖.๓๘ ที่ไม่รู้จัก
และไม่สามารถระบุชื่อได้ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากแต่ละจังหวัดที่ผู้นำเขาวชนมี
ภูมิลำเนาอยู่คือ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัด
ใหญ่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายคน (จังหวัดขอนแก่นมี สส. ๘ คน จังหวัดร้อยเอ็ดมี
สส. ๗ คน และจังหวัดอุบลราชธานีมี สส. ๕ คน) ในสมัยการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๔
เมษายน ๒๕๑๕ ประกอบกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากหลายเขตการเลือกตั้งใน
จังหวัดนั้น ๆ^๓

^๒ บรรพต วีระสัย, "ทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมืองของเขาวชนไทย,"
รัฐศาสตร์นิเทศ, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒ (เมษายน - มิถุนายน, ๒๕๑๗), หน้า ๑๐.

^๓ ทั้งนี้เนื่องจากการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๕ รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ.
๒๕๑๗ กำหนดให้การเลือกตั้งโน้มไปในรูปของการแบ่งเขตการเลือกตั้ง สำหรับจังหวัดใหญ่ ๆ
ที่มีประชากรมากจะมีการแบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็นหลายเขต เช่น จังหวัดขอนแก่น
จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดอุบลราชธานีมีการแบ่งเขตการเลือกตั้งออกถึง ๓ เขต แต่ละเขต
มี สส. ได้ ๒-๓ คน โปรดดูวิธีการแบ่งเขตการเลือกตั้งในรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๗
มาตรา ๑๑๒-๑๑๔.

ตารางที่ ๒๒ : การรู้จักสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตจังหวัดของตน *

ความถี่เห็น	ร้อยละ (จำนวน)
รู้จัก	๘๓.๖๑ (๓๐๑)
- รู้จักและระบุชื่อได้ ๒ คน	๗๖.๑๑ (๒๗๔)
- รู้จักและระบุชื่อได้ ๑ คน	๗.๕๐ (๒๗)
ไม่รู้จัก	๑๖.๓๙ (๕๙)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)

* คำถามคือ "ท่านรู้จักชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) จังหวัดของท่านคนล่าสุดหรือไม่?"

๓.๒ การรู้จักประธานสภาผู้แทนราษฎร

บุคคลอีกคนหนึ่งที่ได้กล่าวเป็น Input object ที่ผู้นำเขารอหน้าจะรู้จัก ก็คือหัวหน้าฝ่ายนิติบัญญัติหรือประธานรัฐสภา ซึ่งตามรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ร. ๒๕๑๗ มาตรา ๘๖ กำหนดให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา เพราะในภาพการปกครองในระบบรัฐสภา ประธานรัฐสภาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมาก

จากผลการวิจัยของ อ่ำพล สิงห์โกวินท์ และ สวัสดิ์ กฤตราชพันธ์^๕ พบว่าประชาชนในอำเภอชุมพวง จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา รู้จักประธานรัฐสภาประมาณร้อยละ ๘.๓๓ และประมาณร้อยละ ๒.๖๖ ที่รู้จัก

^๕ อ่ำพล สิงห์โกวินท์ และ สวัสดิ์ กฤตราชพันธ์, เรื่องเกม, หน้า ๒๘.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งนับว่าอยู่ในเกณฑ์น้อยมาก

ตารางที่ ๒๓ : การรู้จักประธานสภาผู้แทนราษฎร *

ความคิดเห็น	ร้อยละ (จำนวน)
รู้จัก (ระบุชื่อได้ถูกต้อง)	๒๓.๖๑ (๘๕)
ไม่รู้จัก	๗๖.๓๙ (๒๗๕)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)

* คำถามคือ "ท่านรู้จักชื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรคนปัจจุบันหรือไม่?"

ผลการวิจัยจากตารางที่ ๒๓ ปรากฏว่าผู้นำเขวาชนรู้จักประธานสภาผู้แทนราษฎรน้อยมาก คือ มีผู้รู้จักและระบุชื่อประธานสภาผู้แทนราษฎร (นายอุทัย พิมพ์ใจชน) ได้ถูกต้องเพียงร้อยละ ๒๓.๖๑ และมีผู้ไม่รู้จักถึงร้อยละ ๗๖.๓๙ ทั้งนี้ นอกจากการที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรมักจะไม่ค่อยเป็นที่รู้จักแก่ประชาชนโดยทั่วไปแล้ว ยังอาจเป็นเพราะประธานสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น (ขณะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล เดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๑๕) คือ นายอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นคนหนุ่มอายุเพียง ๓๘ ปี แม้จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยองมาแล้ว ๒ สมัย แต่ก็เพิ่งขึ้นมาดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นครั้งแรกและในระยะเวลาอันสั้นเพียง ๑ - ๓ เดือน (นับแต่ดำรงตำแหน่งเดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๑๕) ประชาชนทั่วไปรวมทั้งผู้นำเขวาชนยังไม่รู้จักมากนัก

๕ ขณะนี้อยู่ในระหว่างการใช้รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งมาตรา ๗๒ กำหนดให้ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา.

๓.๓ การรู้จักนายกรัฐมนตรีนครี

บุคคลสำคัญอีกคนหนึ่งที่มีบทบาทอีกมากต่อการบริหารประเทศทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ คือ หัวหน้าฝ่ายบริหารหรือนายกรัฐมนตรีนครี

จากการวิจัยปรากฏว่า คนส่วนใหญ่รู้จักนายกรัฐมนตรีนครีในขณะนั้น ๆ ก็จะได้เห็นได้จาก การวิจัยของ Toshior Yatsushiro^๖ ในปี ๒๕๑๕ ปรากฏว่าชาวบ้านจากการสุ่มหมู่บ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕ แห่ง ระบุชื่อนายกรัฐมนตรีนครีในขณะนั้น (จอมพล ถนอม กิตติขจร) ได้ถูกต้องร้อยละ ๕๘ ปี ๒๕๑๓ อ่ำพล และ สวัสดิ์^๗ ก็พบว่า ประชาชนในอำเภอพนมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ระบุชื่อนายกรัฐมนตรีนครี (จอมพลถนอม กิตติขจร) ถูกต้องร้อยละ ๕๖.๐๐ คร.บรรพต วีระสัย^๘ ก็พบในการวิจัย ปี ๒๕๑๓ - ๑๔ ว่าเขาวชนในเมืองและชนบทภาคเหนือ (จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน) รู้จักนายกรัฐมนตรีนครีในขณะนั้น (จอมพลถนอม กิตติขจร) โดยเฉลี่ยร้อยละ

^๖ Toshior Yatsushiro, Village Organization and Leadership in Northeast Thailand (B.T. : US. Operations Mission, Research Division, 1966), p.๑6 อ้างใน Shirik, P.R., Political Development and Modernization in the Non - industrial State : The Experience of Thailand, (Microfilm - xerography), (Michigan : A Xerox Company, 1973), p. 217 ; และอ้างใน สมบัติ วงศ์ศรีรัตน์, "การศึกษาวัฒนธรรมและพื้นฐานบางแง่ของวัฒนธรรมการเมืองไทย," ใน ลีจิต ชีระเวคิน, การพัฒนการเมืองไทย (กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, ๒๕๑๕), หน้า ๓๑๗.

^๗ อ่ำพล สิงห์โกวิท, และ สวัสดิ์ กฤตราชนันต์, เรื่องเดิม, หน้า ๒๕-๒๖.

^๘ บรรพต วีระสัย, เรื่องเดิม, หน้า ๑๐.

๓๑.๘๘ และปี ๒๕๑๗ จากการวิจัยของกรมพัฒนาชุมชน^๕ พบว่าเขาวงกตใน ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ระบุชื่อนายกรัฐมนตรี (นายสัญญา ธรรมศักดิ์) ได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ ถึงร้อยละ ๗๖.๗๒ สำหรับผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงไว้ในตารางที่ ๒๔

ตารางที่ ๒๔ : การรู้จักนายกรัฐมนตรี*

ความึกเห็น	ร้อยละ (จำนวน)
รู้จัก (ระบุชื่อได้ถูกต้อง)	๘๕.๘๓ (๓๐๘)
ไม่รู้จัก	๑๔.๑๗ (๕๑)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)

* คำถามคือ "ท่านรู้จักชื่อนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันหรือไม่?"

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นชัดเช่นเดียวกันว่า ผู้นำเขาวงกตส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๘๕.๘๓ รู้จักและระบุชื่อนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นได้ถูกต้อง คือ มรว.เสนีย์ ปราโมช (ดำรงตำแหน่งครั้งหลังสุดระหว่าง ๒๐ เมษายน-๒ ตุลาคม ๒๕๑๘) ที่ไม่รู้จักมีเพียงร้อยละ ๑๔.๑๗ เท่านั้น เหตุที่เป็นเช่นนี้ นอกจากเหตุผลที่ว่าคนทั่วไปมักจะรู้จักนายกรัฐมนตรีเป็นอย่างดีเพราะได้รับทราบบ่อย ๆ จากสื่อมวลชนต่าง ๆ แล้ว ยังอาจเป็นเพราะ มรว.เสนีย์ ปราโมช เป็นนักการเมืองเก่าที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักแก่คนทั่วไปมานาน และเคยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมาแล้ว ๒ ครั้ง (ปี พ.ศ. ๒๔๘๘ - ๘๙ และปี พ.ศ. ๒๕๑๘)

^๕ กรมพัฒนาชุมชน, รายงานการศึกษาทัศนคติของเขาวงกตในเขต ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, ๒๕๑๘), หน้า ๗๖.

จากตารางที่ ๒๓ และตารางที่ ๒๔ เมื่อเปรียบเทียบการรู้จักประธานสภาผู้แทนราษฎรกับการรู้จักนายกรัฐมนตรีแล้ว จะเห็นได้ว่าผู้นำเขารัฐกิจที่ื่อนายกรัฐมนตรีมากกว่าชื่อประธานสภาผู้แทนราษฎร คือมีจำนวนร้อยละ ๘๕.๘๓ และ ๒๓.๖๑ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนทั่วไปได้รับผลโดยตรงจากบุคคลที่อยู่ทางฝ่ายบริหารมากกว่าฝ่ายนิติบัญญัติ โดยเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมักจะเป็นผู้ที่ตกเป็นข่าวและถูกเอ่ยชื่อบ่อย ๆ จากสื่อมวลชนต่าง ๆ จากทางหนังสือพิมพ์ หรือทางวิทยุ มากกว่าผู้ดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎรประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งระหว่าง มรว. เสนีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีกับนาย อุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนทั่วไปจะรู้จัก มรว. เสนีย์ ปราโมช มากกว่า เพราะเป็นนักการเมืองที่มีบทบาทและมีชื่อเสียงมานาน และเคยดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ทางการเมืองมาแล้ว ตรงข้ามกับนายอุทัย พิมพ์ใจชน แม้จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว ๒ ครั้ง และเคยต้องโทษฐานเป็นกบฏสมัยจอมพลถนอม กิตติขจร ปฏิวัติตัวเองเมื่อ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ แต่ก็ไม่เพิ่งมาดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นครั้งแรกขณะที่มีอายุเพียง ๓๘ ปี คนทั่วไปจึงรู้จัก มรว. เสนีย์ ปราโมช มากกว่า นายอุทัย พิมพ์ใจชน

๓.๔ การรู้จักรัฐมนตรี

บุคคลสำคัญทางฝ่ายบริหารที่สำคัญรองลงมาจากนายกรัฐมนตรี คือบรรดารัฐมนตรีต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรีจากการวิจัยของ ดร. กระมล ทองธรรมชาติ^{๑๐} ปรากฏว่า คนไทยทุกกลุ่มอาชีพรู้จัก พันเอก (พิเศษ) ดนัย คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในขณะนั้น) และ ดร. เสริม วิจิตรยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในขณะนั้น) โดยเฉลี่ยร้อยละ ๕๔.๖ และร้อยละ ๔๒.๒ ตามลำดับ และจากการ

^{๑๐} กระมล ทองธรรมชาติ, ทัศนะของคนไทยต่อการเมือง, รายงานการวิจัย (เอกสารโรเนียว), หน้า ๒๐.

วิจัยของ Toshior Yatsushiro^{๑๑} พบว่า ชาวบ้านจากการชุมนุมภายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕ แห่ง ระบุชื่อรัฐมนตรีถูกต้อง ๑ คน เพียงร้อยละ ๑๓ เท่านั้น นอกนั้นไม่สามารถระบุชื่อได้เลย

การวัดความรู้อย่างผู้นำเขวายนสามารถระบุตัวผู้ปกครองระดับรัฐมนตรีได้หรือไม่ โดยที่พิจารณาเห็นว่าผู้นำเขวายนส่วนใหญ่ (กว่าร้อยละ ๖๐) จบเพียงชั้น ป.๔, ป.๕-๖ ประกอบกับคณะรัฐมนตรีชุด มรว.เสนีย์ ปราโมช ปี ๒๕๑๕ เพิ่งขึ้นมากำรงตำแหน่งเพียง ๑ - ๓ เดือน (ขณะทำการวิจัยตั้งแต่เดือนเมษายน - มิถุนายน) คนทั่วไปอาจจะยังไม่รู้จัก ฉะนั้น เพื่อให้ง่ายต่อการระบุแทนที่จะถามตรง ๆ ให้ระบุชื่อรัฐมนตรีทุกคนก็คัดเลือกแค่ รัฐมนตรีจำนวนเพียง ๓ คน ที่น่าจะเป็นที่รู้จักคือคนทั่วไปเพราะเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองสำคัญ ๆ ที่ร่วมรัฐบาลชุด มรว.เสนีย์ ปราโมช เมื่อ ๒๐ เมษายน ๒๕๑๕^{๑๒} คือ พล.ต. ประมาณ อภิเรกสาร หัวหน้าพรรคชาติไทยซึ่งเป็นรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พล.อ.อ.ทวี จุลทวีย์ หัวหน้าพรรคธรรมสังคมซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และ นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ หัวหน้าพรรคสังคมนิยม ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

จากตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นว่าผู้นำเขวายนส่วนใหญ่รู้ว่า พล.ต.ประมาณ อภิเรกสาร และ พล.อ.อ.ทวี จุลทวีย์ เป็นรัฐมนตรี และส่วนน้อยที่รู้ว่า นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ เป็นรัฐมนตรี โดยรู้จักมากน้อยเป็นจำนวนร้อยละ ๖๔.๐๖, ๕๔.๘๘, และ ๔๕.๐๐ ตามลำดับ ส่วนที่เหลือเป็นพวกที่เข้าใจผิด (ระบุว่าไม่เป็นรัฐมนตรี) และไม่ทราบว่าบุคคลทั้งสามเป็นรัฐมนตรีหรือไม่

^{๑๑} Toshior Yatsushiro, op.cit., p. 96. อ้างใน สมบัติ วงศ์ศรีรัตน์, เรื่องเดิม, หน้า ๓๑๗.

^{๑๒} พรรคการเมืองที่ร่วมกันจัดตั้งรัฐบาล ๔ พรรค คือพรรคประชาธิปัตย์ (เป็นแกนนำ) พรรคชาติไทย พรรคธรรมสังคม และพรรคสังคมนิยม.

ตารางที่ ๒๕ : การรู้จักรัฐมนตรี (ร.ม.ค.)*

ความคิดเห็น	พล.ต. ประมาณ ร้อยละ (จำนวน)	พล.อ.อ. ทวี ร้อยละ (จำนวน)	นายประสิทธิ์ ร้อยละ (จำนวน)
เป็น ร.ม.ค.	๖๘.๐๖ (๒๔๔)	๕๘.๘๘ (๒๑๒)	๔๕.๐๐ (๑๕๖)
ไม่เป็น ร.ม.ค.	๓.๒๖ (๒๖)	๑๓.๓๓ (๔๘)	๒๑.๕๔ (๗๘)
ไม่ทราบ	๒๖.๕๐ (๘๑)	๒๕.๕๖ (๙๒)	๓๐.๘๓ (๑๑๑)
ไม่ตอบ	๒.๒๒ (๘)	๒.๒๒ (๘)	๒.๒๒ (๘)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)	๑๐๐% (๓๖๐)	๑๐๐% (๓๖๐)

* คำถามคือ "ท่านพอจะทราบหรือไม่ว่า บุคคลต่อไปนี้ คือ พล.ต.ประมาณ อภิเรณสาร พล.อ.อ.ทวี จุฑารัตนกุล และนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ เป็นรัฐมนตรี (ร.ม.ค.) หรือไม่?"

ตารางที่ ๒๖ : การรู้จักรัฐมนตรีคิดตามจำนวนชื่อที่ระบุมา

ความคิดเห็น	จำนวน(ร้อยละ)
รู้จัก ร.ม.ค.	๗๖.๖๗ (๒๗๖)
- รู้จัก ร.ม.ค. ที่ระบุชื่อมา ๓ คน	๓๒.๕๐ (๑๑๗)
- รู้จัก ร.ม.ค. ที่ระบุชื่อมา ๒ คน	๓๐.๐๐ (๑๐๘)
- รู้จัก ร.ม.ค. ที่ระบุชื่อมา ๑ คน	๑๔.๑๗ (๕๑)
ไม่รู้จัก ร.ม.ค. ที่ระบุชื่อมาเลย	๒๑.๑๑ (๗๖)
ไม่ตอบ	๒.๒๒ (๘)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)

ผลสรุปจากการรัฐกรณ์มนตรี พิจารณาได้จากตารางที่ ๒๒ ปรากฏว่า ผู้นำเยาวชน
 รัฐกรณ์มนตรีที่ระบุชื่อมา ๓, ๒, ๑ คน และที่ไม่ระบุชื่อมาเลยเป็นจำนวนร้อยละ
 ๓๒.๕๐, ๓๐.๐๐, ๑๔.๑๗, และ ๒๑.๑๑ ตามลำดับ แม้ว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้นำเยาวชนส่วน
 ใหญ่ (ร้อยละ ๗๖.๖๗) จะระบุชื่อมาอย่างน้อย ๑ คน แต่ก็ยังมีผู้ที่ไม่ระบุชื่อมา
 ที่ระบุชื่อมาเลยจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ถึงร้อยละ ๒๑.๑๑

๓.๕ การรัฐกรณ์พรกการเมืองและหัวหน้าพรกการเมือง

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะอยู่ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย มาตั้งแต่ปี พ.ศ.
 ๒๔๗๕ ก็ตามเคยเกิดผลหลายประการพรกการ เมืองก็มิได้รับอนุญาตให้ตั้งได้ตามกฎหมาย
 อย่างเสมอต้นเสมอปลาย กล่าวคือ เพิ่งได้รับอนุญาตให้ตั้งได้ตามกฎหมายเป็นครั้งแรกเมื่อ
 เดือนกันยายน ๒๔๘๘ ต่อมาเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๐๑ พรกการเมืองต่าง ๆ ก็ถูกจอมพล
 สฤษดิ์ ธนะรัชต์ สั่งยุบทำให้ประเทศไทยไม่มีพรกการเมืองตามกฎหมายมาจนกระทั่งถึงปี
 พ.ศ. ๒๕๑๑ จึงได้ตั้งพรกการเมืองขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายอีกครั้งหนึ่ง ทำให้มีผู้รัฐ
 พรกการเมืองน้อยมาก จะเห็นได้จากการวิจัยของ ดร.สมชัย รั่วิจิตร^{๑๓} ปี พ.ศ.
 ๒๕๑๑ - ๑๒ ยืนยันว่า เยาวชนส่วนใหญ่ในจังหวัดนครพนม และอุบลราชธานีถึงร้อยละ ๘๕.๖
 ไม่ทราบชื่อพรกการเมืองเลย ล่วงมาจนถึงปี ๒๕๑๓ อ่ำพลและสวัสดิ์^{๑๔} ก็ยังวิจัยพบว่า
 ราษฎรอำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ถึงร้อยละ
 ๗๐.๒๗ ไม่สามารถระบุชื่อพรกการเมืองได้ถูกต้องเลยแม้แต่พรกเดียว

^{๑๓} สมชัย รั่วิจิตร, การศึกษาที่พิจารณาเยาวชนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ
 ประเทศไทย (กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการทหาร, ๒๕๑๔), หน้า ๑๔๓-๔๔.

^{๑๔} อ่ำพล สิงห์โกวินท์ และ สวัสดิ์ กฤตรัชต์นันต์, เรื่องเดิม, หน้า ๒๒-๒๓.

ตารางที่ ๒๗ : การรู้จักพรรคการเมือง*

ความคิดเห็น	ร้อยละ (จำนวน)
รู้จักและระบุนชื่อพรรคการเมืองได้	๘๕.๔๔ (๓๒๖)
— รู้จักและระบุนชื่อพรรคการเมืองได้ ๔ พรรค	๓๖.๖๗ (๒๔๖)
— รู้จักและระบุนชื่อพรรคการเมืองได้ ๓ พรรค	๕.๗๒ (๓๕)
— รู้จักและระบุนชื่อพรรคการเมืองได้ ๒ พรรค	๑.๖๗ (๖)
— รู้จักและระบุนชื่อพรรคการเมืองได้ ๑ พรรค	๑.๓๕ (๕)
ไม่รู้จักชื่อพรรคการเมืองเลย	๑๐.๕๖ (๓๘)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)

* คำถามคือ "ในปัจจุบันนี้พรรคการเมืองอยู่หลายสิบพรรค ท่านพอจะรู้จักชื่อพรรคการเมืองหรือไม่?"

แต่จากผลการวิจัยในตารางที่ ๒๗ กลับปรากฏว่า ผู้นำเขวชนรู้จักชื่อพรรคการเมืองตั้งแต่ ๑ - ๔ พรรคถึงร้อยละ ๘๕.๔๔ แยกเป็นรู้จักชื่อพรรคเดียวร้อยละ ๑.๓๕ รู้จัก ๒ พรรคร้อยละ ๑.๖๗ รู้จัก ๓ พรรคร้อยละ ๕.๗๒ และที่น่าสนใจคือ รู้ชื่อพรรคการเมือง ๔ พรรคถึงร้อยละ ๓๖.๖๗ ส่วนผู้ที่ไม่รู้จักชื่อพรรคการเมืองเลยมีเพียงร้อยละ ๑๐.๕๖ เท่านั้น

เหตุที่ผู้นำเขวชนสามารถระบุนชื่อพรรคการเมืองได้เป็นส่วนใหญ่ดังกล่าว อาจเนื่องมาจากเหตุผล ๓ - ๔ ประการคือ ประการแรก ระหว่างปี ๒๕๑๗ - ๑๘ มีการจัดตั้งพรรคการเมืองต่าง ๆ ขึ้นเป็นจำนวนมากถึงกว่า ๕๐ พรรค ประการที่สอง เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๑๑๗ (๓) บังคับให้วุฒิสภามีอำนาจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสังกัดพรรคการเมืองแต่เพียงพรรคเดียว ในประการที่สาม มีการเลือกตั้งทั่วไปในช่วงปี ๒๕๑๘ - ๑๙ ถึง ๒ ครั้ง ประการที่สี่ ภัยพิบัติครั้ง ๓ ประการ ทำให้พรรค

การเมืองต่าง ๆ โฆษณาเสียงเลือกตั้งกันอย่างกว้างขวาง ประกอบกับรัฐบาลทรงตั้งเน้นให้ประชาชนเลือกพรรคแทนบุคคลอย่างจริงจัง ดังคำขวัญที่ว่า "เลือกพรรคถึงก็เหมือนพึ่งคนศรีหังคะ" ดังนั้น จึงได้มีการเผยแพร่ชื่อพรรคการเมืองทั้งทางสื่อมวลชนและแผ่นใบปลิว โฆษณาต่าง ๆ อย่างกว้างขวางโดยทั่วไป อีกทั้งผู้นำเขวชนก็สนใจการหาเสียงการเลือกตั้งเมื่อ ๔ เมษายน ๒๕๑๕ ด้วย (ดูบทที่ ๕ ว่าด้วยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฐานะและบทบาทของตัวเอง) จึงอาจทำให้พวกเขาส่วนใหญ่รู้จักชื่อพรรคการเมือง

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าพรรคการเมืองจะมีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่พรรคการเมืองที่ผู้นำเขวชนระบุชื่อมักจะ เป็นพรรคใหญ่ที่มีชื่อเสียง มีสมาชิกหรือส่งผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นจำนวนมาก และได้รับคะแนนนิยมหรือที่นั่งในสภาเป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากตารางที่ ๒๔ ซึ่งเปรียบเทียบระหว่างพรรคการเมืองที่ผู้นำเขวชนรู้จักกับจำนวนผู้สมัคร คะแนนนิยม และจำนวนผู้ได้รับเลือกตั้งของพรรคการเมืองในการเลือกตั้งเมื่อ ๔ เมษายน ๒๕๑๕^{๑๕}

ตามตารางที่ ๒๔ จะเห็นว่าพรรคประชาธิปัตย์ เป็นพรรคการเมืองที่ผู้นำเขวชนรู้จักมากที่สุด จำนวนร้อยละ ๒๔.๖๖ แต่ที่น่าสังเกตก็คือผู้นำเขวชนรู้จักพรรคพลังใหม่ ร้อยละ ๕๕.๘๓ ซึ่งมากกว่ารู้จักพรรคมาติไทย (ร้อยละ ๕๔.๔๔) และพรรคกิจสังคม (ร้อยละ ๔๘.๑๓) ทั้ง ๆ ที่เป็นพรรคซึ่งส่งผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งน้อยกว่า ได้รับคะแนนนิยมและได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน้อยกว่า และในทำนองเดียวกันพวกเขารู้จักพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย (ร้อยละ ๓๖.๖๓) มากกว่าพรรคธรรมสังคม (ร้อยละ ๒๖.๐๐) รวมทั้งรู้จักพรรคแนวร่วมสังคมนิยม (ร้อยละ ๑๒.๕๐) มากกว่าพรรคสังคมชาตินิยม (ร้อยละ ๘.๗๒) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้นำเขวชนสนใจพรรคการเมืองที่มีนโยบายใหม่ไปในทางสังคมนิยม หรืออาจเป็นเพราะหัวหน้าพรรคการเมืองทั้ง ๓ พรรค คือ นายแพทย์กระแช่ ชนะวงศ์

^{๑๕} ตัวเลขในตารางที่ ๒๔ รวบรวมจากการวิจัยครั้งนี้และจาก ระพีพันธุ์ ถาวรพันธ์, "คะแนนนิยมของพรรคการเมือง ๒๕๑๕ : ข้อเท็จจริงที่ถูกเมิน," ประชาชาติรายสัปดาห์, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑๓๘ (๑๕ กรกฎาคม, ๒๕๑๕), หน้า ๓๔-๓๕.

ตารางที่ ๒๘ : เปรียบเทียบระหว่างพรรคการเมืองที่ผู้นำเขาวงกตรู้จักกับ จำนวน
ผู้สมัคร คะแนนนิยม และที่นั่งในสภาของพรรคการเมืองในการ
เลือกตั้งเมื่อ ๕ เมษายน ๒๕๑๕

พรรค	รู้จัก ^๑	ผู้สมัคร ^๒	คะแนนนิยม ^๓	ได้รับเลือกตั้ง ^๔ (ที่นั่งในสภา)
๑. ประชาธิปไตย	๒๘.๐๖(๒๔๕)	๒๕๗	๒๔.๖๓(๔,๗๘๕,๖๒๗)	๔๐.๘๖(๑๑๔)
๒. พลังใหม่	๕๕.๘๓(๒๐๑)	๒๖๕	๖.๗๘(๑,๓๑๗,๗๒๖)	๑.๐๘(๓)
๓. ชาตินิยมไทย	๕๔.๔๔(๑๕๖)	๒๑๒	๑๗.๖๓(๓,๕๗๗,๖๓๖)	๒๐.๐๗(๕๖)
๔. กิจสังคม	๕๕.๑๗(๑๗๗)	๒๓๔	๑๗.๓๐(๓,๓๖๔,๓๔๘)	๑๖.๑๓(๔๕)
๕. สังคมนิยมฯ	๓๖.๖๗(๑๓๖)	๑๒๕	๑.๘๖(๓๖๑,๑๔๔)	๐.๗๖(๒)
๖. ชีวกรรมสังคม	๒๐.๐๐(๗๒)	๒๐๓	๑๐.๓๖(๒,๐๑๓,๖๖๕)	๑๐.๐๔(๒๘)
๗. แนวร่วมสังคมนิยม	๑๒.๕๐(๔๕)	๓๗	๐.๕๓(๑๔๑,๔๐๕)	๐.๓๖(๑)
๘. สังคมชาตินิยม	๕.๗๒(๓๕)	๕๕	๓.๒๔(๖๓๐,๖๒๐)	๒.๘๗(๘)
๙. เกษตรสังคม	๘.๐๖(๒๕)	๗๕	๔.๑๘(๘๑๓,๒๑๐)	๓.๒๓(๘)
๑๐. พลังประชาชน	๖.๓๙(๒๓)	๑๔๘	๓.๘๗(๗๕๒,๕๐๓)	๑.๐๘(๓)
๑๑. ประชาธิปไตย	๔.๗๒(๑๗)	๑๗	๐.๓๑(๕๕,๔๗๒)	๐.๓๖(๑)
๑๒. ไทย	๒.๕๐(๙)	๖๕	๐.๕๒(๑๐๑,๘๖๕)	- (-)
๑๓. แรงงาน	๒.๒๒(๘)	๕๗	๐.๘๖(๑๕๖,๖๕๓)	๐.๓๖(๑)
๑๔. ราษฎร	๑.๑๑(๔)	๒๓	๐.๐๖(๑๑,๕๑๕)	- (-)
๑๕. เกษตรกร	๐.๘๓(๓)	๗	๐.๑๓(๒๔,๕๘๗)	- (-)
๑๖. สันติชน	๐.๘๓(๓)	๒๒	๐.๕๔(๑๐๔,๐๓๔)	- (-)
๑๗. แนวร่วมประชาธิปไตย	๐.๕๖(๒)	๘๘	๑.๐๐(๑๕๕,๓๑๕)	๐.๓๖(๑)
๑๘. ชีวประชาธิปไตย	๐.๒๘(๑)	๑๑๑	๑.๓๗(๒๖๕,๖๕๕)	๐.๓๖(๑)
๑๙. พัทธไทย	๐.๒๘(๑)	๓๖	๑.๒๑(๒๓๕,๗๕๑)	๐.๓๖(๑)
๒๐. ชาตินิยม	๐.๒๘(๑)	๕๕	๐.๔๓(๘๓,๒๖๗)	- (-)
๒๑. ไทยสังคม	- (-)	๑๕	๐.๖๔(๑๒๕,๐๓๗)	๐.๓๖(๑)
๒๒. พัฒนาจังหวัด	- (-)	๖	๐.๕๑(๑๐๐,๐๖๒)	๐.๗๖(๒)
๒๓. สยามใหม่	- (-)	๔๓	๐.๓๗(๗๖,๒๖๖)	๐.๓๖(๑)
๒๔. สังคมก้าวหน้า	- (-)	๖	๐.๑๓(๒๕,๐๒๘)	๐.๓๖(๑)

- หมายเหตุ : ก. คิดอัตราส่วนร้อยละ เฉพาะ แต่ละพรรคที่เขวาชวนรู้จักจากจำนวน
ผู้นำเขวาชวน ๓๖๐ คน แต่ละคนจะตอบชื่อพรรคการเมืองได้
หลายพรรค
- ข. ผู้สมัครในการเลือกตั้ง เมื่อ ๔ เมษายน ๒๕๑๕ รวมทั้งหมก
๒,๓๕๖ คน จาก ๓๕ พรรค แต่ในตารางรวมเฉพาะผู้สมัคร
จาก ๒๔ พรรค ซึ่งผู้นำเขวาชวนรู้จัก หรือ ได้รับเลือกตั้ง
เท่านั้น
- ค. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมี ๒๐,๕๒๘,๘๓๒ คน ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพียง
๕,๐๕๘,๑๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๓๐ นอกจากพรรคใน
ตารางแล้ว ยังมีพรรคอื่น ๆ อีกที่ได้รับคะแนนนิยมในการเลือก
ตั้ง แต่ผู้สมัครไม่ได้รับเลือกตั้งอัตราร้อยละในตารางจึงไม่
ครบรอบย
- ง. ที่นั่งในสภาปี ๒๕๑๕ มีจำนวน ๒๗๕ ที่นั่ง

หัวหน้าพรรคพลังใหม่ พ.อ. สมคิด ปรีดีสังคน หัวหน้าพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
และนายแคล้ว นรปติ หัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยม เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ๒
จังหวัด (ขอนแก่นและอุดรธานี) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งชาวอีสาน (ผู้นำเขวาชวนก็
เป็นชาวอีสาน) รู้จักดี

การทดสอบความรู้เกี่ยวกับพรรคการเมืองอีกประการหนึ่งก็คือ ทดสอบการรู้จัก
หัวหน้าพรรคการเมือง ซึ่ง Almond และ Verba^{๑๒} ก็เคยวิจัยมาแล้ว ผล
ปรากฏในตารางที่ ๒๕

๑๒

Gabriel A. Almond and Sidney Verba, op.cit., p. 58.

ตารางที่ ๒๘ : ความสามารถในการระบุชื่อหัวหน้าพรรคการเมืองและกระทรวง
จำแนกตามประเทศต่าง ๆ *

ประเทศ	ร้อยละของตัวอย่างทั้งหมดซึ่งสามารถ:			
	ระบุชื่อหัวหน้าพรรค ได้ ๔ คนหรือมาก กว่า	ระบุชื่อหัวหน้าพรรค ไม่ได้เลย	ระบุชื่อกระทรวง ๔ กระทรวงหรือ มากกว่า	ระบุชื่อกระทรวง ไม่ได้เลย
สหรัฐอเมริกา	๖๕	๑๖	๓๘	๒๘
อังกฤษ	๘๒	๒๐	๓๘	๒๓
เยอรมัน	๖๘	๑๒	๕๖	๒๐
อิตาลี	๓๖	๕๘	๒๓	๕๓
เม็กซิโก	๕	๕๓	๒๑	๕๗

* กรณีที่ระบุชื่อได้ ๑-๓ ชื่อจะไม่ปรากฏในตาราง

จากการวิจัยของอำพลและสวัสดิ์^{๑๗} ปี ๒๕๑๓ พบว่าราษฎรในอำเภอปทุมรัตน์
จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๒.๖๖ และ
ร้อยละ ๘๓.๓๓ ไม่รู้จักชื่อหัวหน้าพรรคสหประชาไทย (จอมพลถนอม กิตติขจร) และหัวหน้า
พรรคประชาธิปไตย (มรว. เสนีย์ ปราโมช) ตามลำดับ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้ให้ผู้นำเขาวชนระบุว่าบุคคลที่คัดเลือกมา ๓ คนเป็น
หัวหน้าพรรคการเมืองหรือไม่ โดยคัดเลือกเอาหัวหน้าพรรคการเมืองที่มีชื่อเสียงน่าจะเป็น
ที่รู้จักดี คือ มรว. เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรคประชาธิปไตย มรว. กิติภรณ์ ปราโมช
หัวหน้าพรรคกิจสังคม และพล.ต. ประมวล อภิเรณูสาร หัวหน้าพรรคชาติไทย ผลการ
วิจัยแสดงไว้ในตารางที่ ๓๑, ๓๑

^{๑๗} อำพล สิงห์โกวิท และ สวัสดิ์ กฤตรัชตนันต์, เรื่องเดิม, หน้า ๒๘-๒๙.

ตารางที่ ๓๐ : การรู้จักหัวหน้าพรรคการเมือง*

ความนึกเห็น	มรว. เสนีย์ รอยละ (จำนวน)	มรว. คึกฤทธิ์ รอยละ (จำนวน)	พล.ต. ประมาณ รอยละ (จำนวน)
เป็นหัวหน้าพรรคฯ	๘๕.๘๓ (๓๐๕)	๗๗.๒๒ (๒๗๘)	๖๑.๕๕ (๒๒๓)
ไม่เป็นหัวหน้าพรรคฯ	๒.๗๘ (๑๐)	๖.๖๗ (๒๔)	๑๒.๗๘ (๔๖)
ไม่ทราบ	๕.๓๒ (๓๕)	๑๕.๕๕ (๕๓)	๒๓.๖๑ (๘๕)
ไม่ตอบ	๑.๖๗ (๖)	๑.๖๗ (๖)	๑.๖๗ (๖)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)	๑๐๐% (๓๖๐)	๑๐๐% (๓๖๐)

* คำถามคือ "ท่านพอจะทราบหรือไม่ว่าใครบ้างที่เป็นหัวหน้าพรรคการเมือง?"

ตารางที่ ๓๑ : การรู้จักหัวหน้าพรรคการเมือง คิดตามจำนวนคนที่รู้จัก

ความนึกเห็น	รอยละ (จำนวน)
รู้จักหัวหน้าพรรคฯ ที่ระบุชื่อมา	๕๐.๘๓ (๓๕๗)
- รู้จักหัวหน้าพรรคฯ ที่ระบุชื่อมา ๓ คน	๕๓.๘๕ (๑๕๔)
- รู้จักหัวหน้าพรรคฯ ที่ระบุชื่อมา ๒ คน	๒๖.๓๕ (๙๕)
- รู้จักหัวหน้าพรรคฯ ที่ระบุชื่อมา ๑ คน	๑๐.๕๖ (๓๘)
ไม่รู้จักหัวหน้าพรรคฯ ที่ระบุชื่อมาเลย	๗.๕๐ (๒๗)
ไม่ตอบ	๑.๖๗ (๖)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)

จากตารางที่ ๓๐ ปรากฏว่า ผู้นำเขารชนส่วนใหญ่รู้จักหัวหน้าพรรคการเมืองทั้ง ๓ คน คือ มรว. เสนีย์ ปราโมช มรว. คึกฤทธิ์ ปราโมช และ พล.ต. ประมาณ อภิเรภัสสาร

เป็นจำนวนร้อยละ ๘๕.๘๓, ๗๗.๒๒, และ ๖๑.๕๔ ตามลำดับ ส่วนที่ไม่รู้จัก (ตอบว่าไม่เป็นหัวหน้าพรรคหรือไม่ว่า) มีเพียงส่วนน้อย

อนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่า จำนวนผู้นำเขวาชนที่รู้จัก มรว.เสนิย์ ปราโมช ในฐานะนายกรัฐมนตรี และในฐานะหัวหน้าพรรคการเมืองเทกกันพอที คือ ๓๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๘๓ และผู้นำเขวาชนที่รู้จัก พล.ต.ประมาณ อติเรกสารในฐานะรัฐมนตรี (ร้อยละ ๖๘.๐๖) มากกว่ารู้จักในฐานะหัวหน้าพรรคการเมือง (ร้อยละ ๖๑.๕๔)

ผลสรุปที่แสดงไว้ในตารางที่ ๓๑ ปรากฏว่า ผู้นำเขวาชนส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๕๖.๘๓ ที่รู้จักหัวหน้าพรรคการเมืองตั้งแต่ ๑ - ๓ คน และมีกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ ๕๓.๘๕) ที่รู้จักหัวหน้าพรรคการเมืองทั้ง ๓ คนที่ระบุชื่อมา

ฉะนั้น จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้นำเขวาชนมีความรู้เกี่ยวกับพรรคการเมืองมากพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับชื่อพรรคการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าพรรคการเมือง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเหตุผล ๒ ประการคือ พรรคการเมืองได้แสดงบทบาทออกมามากในช่วงปี ๒๕๑๗ - ๑๙ และตัวผู้นำเขวาชนเองก็มีความตื่นตัวสนใจติดตามข่าวคราวเกี่ยวกับเรื่องนี้ เช่น การหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ดูผลการวิจัยในบทที่ ๕)

๓.๖ การรู้จักกลุ่มกบฏหรือกลุ่มผลประโยชน์

กลุ่มกบฏที่กล่าวถึงความหมายได้ไว้ คือ การรวมกลุ่มโดยสมัครใจของบุคคลต่าง ๆ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของกลุ่ม การเข้ารวมกันนี้ก็เพื่อที่จะให้มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ ^{๑๘}

^{๑๘} International Encyclopedia of Social Science (USA. : The

Macmillan Company Et The Free Press, 1968), Volumn 7, p. 486.

จากความหมายนี้จะเห็นว่ากลุ่มอิทธิพลเป็นกลุ่มอำนาจอย่างหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์ในทางการเมือง
ในสังคมประชาธิปไตยถือว่า กลุ่มอิทธิพลเป็นสถาบันการเมืองที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ
การปกครองในระบอบนี้

แต่สำหรับประเทศไทยมีปัญหาทางการเมืองอย่างหนึ่งคือ การชกกลุ่มอิทธิพลหรือ
กลุ่มผลประโยชน์ที่มีประสิทธิภาพซึ่งมีกำลังเข้มแข็งพอที่จะบีบบังคับรัฐบาลหรือมหาชนตลอด
ระยะเวลาที่ปกครองในระบอบราชาธิปไตยจนเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ เรื่อย
มาจนถึงการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเมื่อ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ไม่มีกลุ่มผลประโยชน์ใดที่จะ
บีบบังคับให้ชนชั้นปกครองยอมรับฟังความเห็นของตน แต่กลุ่มเหล่านั้นกลับตกอยู่ภายใต้อิทธิพล
ของผู้นำระดับสูงหรือเหล่าข้าราชการ ๑๕

ภายหลัง ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ปรากฏว่ามีกลุ่มต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย แต่มีลักษณะ
เป็นกลุ่มอิทธิพลหรือกลุ่มผลประโยชน์ดังกล่าวอยู่ไม่มากนัก เช่น สหภาพแรงงานแห่งประเทศไทย-
ไทย สหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทย และมีบางกลุ่มที่มีการดำเนินการหรือมีบทบาท
ทางการเมือง แต่กระทำเพื่อปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ผู้มีใช้เพื่อกลุ่มของตนแต่อย่างใด
เช่น ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย นวพล และกระทิงแดง เป็นต้น

เพื่อที่จะทดสอบว่าผู้นำเขวชาญมีความรู้เกี่ยวกับกลุ่มผลประโยชน์หรือกลุ่มอิทธิพลหรือ
ไม่ ได้ทำการวิจัยง่าย ๆ โดยถามว่าพวกเขารักหรือเคียดไฉนต่อศูนย์หรือกลุ่มต่าง ๆ (แม้
จะมีลักษณะของกลุ่มผลประโยชน์ไม่ครบถ้วนก็ตาม) เหล่านี้หรือไม่ คือ ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา
แห่งประเทศไทย สหภาพแรงงานแห่งประเทศไทย สหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทย
นวพล และกระทิงแดง ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ ๓๒, ๓๓

๑๕

Thinapan Nakata, The Problems of Democracy in Thailand :
A Study of Political Culture and Socialization of College Students
(Bangkok : Pracpittaya International, 1975), pp. 66-67.

ตารางที่ ๓๒ : การรู้จักกลุ่มต่าง ๆ *

ชื่อกลุ่ม	รู้จักหรือ เคยได้ยินชื่อ ร้อยละ (จำนวน)	ไม่รู้จักหรือ ไม่เคยได้ยินชื่อ ร้อยละ (จำนวน)	ไม่ตอบ ร้อยละ (จำนวน)	รวม ร้อยละ (จำนวน)
ศูนย์กลางนิสิตนัก ศึกษา	๓๕.๑๓ (๒๘๕)	๑๘.๖๑ (๒๓)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๒๐)
สหภาพแรงงานฯ	๖๒.๕๐ (๒๒๕)	๓๕.๒๘ (๑๒๓)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๒๐)
สหพันธ์ชาวนา ไร้	๕๑.๑๑ (๑๘๘)	๔๖.๒๓ (๑๖๘)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๒๐)
นավ	๕๐.๒๘ (๑๘๑)	๔๓.๕๐ (๑๓๑)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๒๐)
กระหิงแคง	๕๘.๓๓ (๒๑๐)	๓๕.๔๔ (๑๔๒)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๒๐)

* คำตามคือ "ท่านรู้จักหรือเคยได้ยินชื่อศูนย์หรือกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้หรือไม่ คือ ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาระดับประเทศไทย สหภาพแรงงานแห่งประเทศไทย สหพันธ์ชาวนาไร้แห่งประเทศไทย นավ และกระหิงแคง?"

ตารางที่ ๓๓ : การรู้จักกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามจำนวนที่รู้จัก

จำนวนกลุ่มที่รู้จัก	ร้อยละ (จำนวน)
รู้จักกลุ่มที่ระบุชื่อมา	๘๔.๑๓ (๓๐๓)
— รู้จักกลุ่มที่ระบุชื่อมา ๕ กลุ่ม	๓๑.๕๔ (๑๑๕)
— รู้จักกลุ่มที่ระบุชื่อมา ๔ กลุ่ม	๑๔.๔๔ (๕๒)
— รู้จักกลุ่มที่ระบุชื่อมา ๓ กลุ่ม	๑๘.๖๑ (๖๓)
— รู้จักกลุ่มที่ระบุชื่อมา ๒ กลุ่ม	๕.๓๒ (๒๐)
— รู้จักกลุ่มที่ระบุชื่อมา ๑ กลุ่ม	๕.๕๕ (๒๐)
ไม่รู้จักกลุ่มที่ระบุชื่อมาเลย	๑๓.๖๑ (๕๑)
ไม่ตอบ	๒.๒๒ (๘)
รวม	๑๐๐% (๓๒๐)

จากตารางที่ ๓๒ แสดงให้เห็นว่า ผู้นำเยาวชนส่วนใหญ่รู้จักหรือเคยได้ยินชื่อกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง ๕ กลุ่ม มากน้อยตามลำดับคือ ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย (ร้อยละ ๗๕.๑๗) สหภาพแรงงานแห่งประเทศไทย (ร้อยละ ๖๒.๕๐) กระจิงแดง (ร้อยละ ๕๘.๓๓) สหพันธ์ชาวนาชาวยไรแห่งประเทศไทย (ร้อยละ ๕๑.๑๑) และนาพล (ร้อยละ ๕๐.๒๕) การที่ผู้นำเยาวชนรู้จักหรือเคยได้ยินชื่อศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าเป็นกลุ่มที่มีบทบาททางการเมืองปรากฏให้เห็นชัดเจนมาตั้งแต่ก่อนหน้าระหว่างและภายหลังเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ และที่น่าแปลกใจก็คือผู้นำเยาวชนซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทมีอาชีพทำนาทำไร่ เป็นส่วนใหญ่ กลับรู้จักสหพันธ์ชาวนาชาวยไรแห่งประเทศไทยน้อยกว่าสหภาพแรงงานแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นกลุ่มกรรมกรในเมือง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสหพันธ์ชาวนาชาวยไรแห่งประเทศไทยมิได้แสดงบทบาทอะไรมากนัก เป็นการรวมกลุ่มเฉพาะผู้นำชาวนาเพียงไม่กี่คน มิได้รวมชาวนาชาวยไรธรรมดาเข้าเป็นสมาชิกด้วย และมีได้เป็นสหพันธ์ที่มีลักษณะรวมกลุ่มชาวนาชาวยไรย่อย ๆ ทั่วประเทศเข้าเป็นสหพันธ์ชาวนาชาวยไรแห่งประเทศไทยอย่างแท้จริง

เมื่อพิจารณาเรื่องการรู้จักหรือเคยได้ยินชื่อกลุ่มต่าง ๆ อีกแง่หนึ่งในตารางที่ ๓๓ ปรากฏว่า ผู้นำเยาวชนรู้จักหรือเคยได้ยินชื่อกลุ่มต่าง ๆ ที่ระบุชื่อมาจำนวน ๕, ๔, ๓, ๒, และ ๑ กลุ่ม เป็นจำนวนร้อยละ ๓๑.๕๔, ๑๔.๔๔, ๑๘.๖๑, ๕.๗๒, และ ๕.๔๔ ตามลำดับ และมีผู้ไม่รู้จักหรือเคยได้ยินชื่อกลุ่มที่ระบุชื่อมาเลยแม้แต่กลุ่มเดียว จำนวนร้อยละ ๑๓.๖๑ เมื่อพิจารณาแล้วพอสรุปได้ว่าผู้นำเยาวชนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องชื่อกลุ่มอิทธิพลพอสมควร

๓.๗ ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งถือว่าเป็นหัวใจหรือกลไกสำคัญประการหนึ่งของการปกครองโดยทางผู้แทนในระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นกระบวนการหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง

ผลการวิจัยในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ปรากฏดังนี้ :

ตารางที่ ๓๔ : ความรู้เกี่ยวกับวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อ ๔ เมษายน
๒๕๑๕

ความลึกเห็น	ร้อยละ (จำนวน)
ทราบ (ระบุนับเลือกตั้ง โดถูกต้อง)	๘๖.๕๔ (๓๑๓)
ไม่ทราบ	๑๓.๐๖ (๔๗)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)

* คำถามคือ "ท่านตรงทราบข่าวว่าได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) ครั้งล่าสุดเมื่อเร็ว ๆ นี้ ท่านทราบหรือไม่ว่ามีการเลือกตั้งเมื่อไร?"

จากการสอบถามถึงการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุด คือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๕ ตามตารางที่ ๓๔ ปรากฏว่าผู้นำเขวชนส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๘๖.๕๔ ทราบถึงและระบุนับ เดือน ปี ที่เลือกตั้งได้ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเลือกตั้งเพิ่งผ่านมาไม่นาน (๑ - ๓ เดือนกะเก็บรวบรวมข้อมูล) ประกอบกับผู้นำเขวชนส่วนใหญ่สนใจการหาเสียงเลือกตั้งครั้งนี้มาก (คู่มือที่ ๕ ว่าด้วยความรู้ความเข้าใจในเรื่องฐานะและบทบาทของตัวเอง)

ลำดับต่อไปได้สอบถามถึงความสำคัญหรือความจำเป็นของการเลือกตั้ง จากการวิจัยของ กร.สุจิต บุญมการ^{๒๐} ปี ๒๕๑๑ พบว่านักศึกษาเห็นว่าการเลือกตั้งเป็นเรื่องที่ควรกระทำไม่ถนัด เพียงร้อยละ ๘.๖ แต่คณะอาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย

^{๒๐}

Suchit Bunbongkarn, Higher Education and Political Development in Thailand, A Thesis Presented to the Faculty of The Fletcher School of Law and Diplomacy, 1968, p. 137.

ธรรมศาสตร์^{๒๑} พบในการวิจัยปี ๒๕๑๕ ว่าคนไทยส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๘๘.๑๗ เห็นว่าการ
ออกเสียงเลือกตั้ง เป็นเรื่องที่ดีควรกระทำ

ผลการวิจัยในตารางที่ ๓๕ ปรากฏว่าผู้นำเขวชนจำนวนร้อยละ ๘๗.๗๘ เห็นว่า
การเลือกตั้งขุนแทนราษฎรมีความสำคัญ มีผู้เห็นว่าไม่สำคัญเพียงร้อยละ ๑.๑๑ ตอบว่าไม่
ทราบ ร้อยละ ๑๐.๘๖

แสดงให้เห็นว่าผู้นำเขวชนส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง
อย่างไรก็ตาม พวกที่ตระหนักถึงความสำคัญของการเลือกตั้งก็มีโซหมายความว่าจะเข้าใจ
ถึงความสำคัญของการเลือกตั้งต่อการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยทุกคน ถึงแม้เห็นได้ว่า
ในจำนวนร้อยละ ๘๗.๗๘ มีผู้ตอบโต้ถูกต้องว่าการเลือกตั้งสำคัญเพราะเป็นวิธีหนึ่งที่ประชาชน
จะได้มีส่วนร่วมในการปกครอง จำนวนร้อยละ ๒๔.๗๒ และเข้าใจผิดไปว่าการเลือกตั้ง
สำคัญเพราะการเลือกตั้งช่วยพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญ จำนวนร้อยละ ๒๓.๐๖ ที่เข้าใจผิดเช่นนี้
อาจเนื่องมาจากยังมีผู้นำเขวชนเข้าใจว่าขุนแทนราษฎรที่เลือกตั้งเข้าไปมีหน้าที่ในการพัฒนา
ท้องถิ่นหรือพัฒนาประเทศด้วยการสร้างถาวรวัตถุต่าง ๆ (ดูผลการวิจัยในเรื่องความเข้าใจ
ในหน้าที่ของสมาชิกสภาขุนแทนราษฎร จากตารางที่ ๑๔ บทที่ ๒)

โดยสรุปแล้ว ผู้นำเขวชนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งพอสมควร

๓.๘ ความรู้เกี่ยวกับสื่อมวลชน

อาจกล่าวได้ว่า สิ่งที่มีผลกระทบให้คนเราเกิดความคิดมากที่สุดในปัจจุบันคือการได้รับ
ข่าวสารต่าง ๆ บางคนเรียกยุคสมัยปัจจุบันว่ามีลักษณะเด่นตรงที่มี "การระเบิดของข่าวสาร"

^{๒๑} คณะอาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, รายงานผลการวิจัย
เรื่องลักษณะบางประการของสถาบันสังคมไทยที่เป็นอุปสรรคต่อระบอบประชาธิปไตย (นคร-
หลวงกรุงเทพมหานครบุรี : กรุงสยามการพิมพ์, ๒๕๑๕), หน้า ๘๕.

ตารางที่ ๓๕ : ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร*

ความคิดเห็น	ร้อยละ (จำนวน)
สำคัญเพราะการเลือกตั้งเป็นวิธีหนึ่งที่ประชาชนจะได้มีส่วนร่วมในการปกครอง	๖๔.๗๒ (๒๓๓)
สำคัญเพราะการเลือกตั้งช่วยพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญ	๒๓.๐๖ (๘๓)
ไม่สำคัญเพราะการเลือกตั้งไม่จำเป็นสำหรับการปกครองในปัจจุบัน	๑.๑๑ (๔)
ไม่ทราบ	๑๐.๕๖ (๓๘)
ไม่ตอบ	๐.๕๖ (๒)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)

* คำถามคือ "ท่านเห็นว่า การเลือกตั้งผู้แทนราษฎร (ทุกระดับ เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด และการเลือกตั้งกรรมการสภาตำบลเป็นต้น) โดยทั่วไปแล้วมีความสำคัญหรือไม่ เพราะเหตุใด สำคัญเพราะการเลือกตั้งเป็นวิธีหนึ่งที่ประชาชนจะได้มีส่วนร่วมในการปกครอง สำคัญเพราะการเลือกตั้งช่วยพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญ ไม่สำคัญเพราะการเลือกตั้งไม่จำเป็นสำหรับการปกครองในปัจจุบัน หรือไม่ทราบ"

(Information Explosion) และตัวการของการก่อให้เกิดการระเบิดดังกล่าวก็คือ สื่อมวลชน อันได้แก่ หนังสือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ซึ่งมีบทบาทอย่างมากมายทั้งในชาติและระหว่างชาติ ^{๒๒}

^{๒๒} กมล สมวิเชียร, ประชาธิปไตยกับสังคมไทย (กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด, ๒๕๑๖), หน้า ๘๑.

สื่อมวลชนเป็นกลไกสำคัญอีกประการหนึ่งของการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะการที่สื่อมวลชนเสนอข่าวใด ๆ ออกไปย่อมมีผลต่อการเข้าใจปัญหาทางการเมือง บทบาทของรัฐบาล การเข้าใจปัญหาของชาติ การติดต่อระหว่างรัฐบาลกับประชาชนและระหว่างประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ความมั่นใจหรือความหวาดกลัวในกษัตริย์ทรายของชาติหรือของเอกชน ^{๒๓}

ดังนั้น บทบาทหรือหน้าที่ของสื่อมวลชนจึงมีอยู่หลายประการ ที่สำคัญคือ เป็นผู้ให้ข่าวสารที่มีสาระและเป็นความจริง เป็นผู้ให้ข้อคิดและความรู้ เป็นผู้คอยหักทวงผู้มีอำนาจ เป็นผู้เชื่อมั่นความสำคัญของการเป็นประเทศชาติและเป็นจักรกลของกระบวนการเมืองแบบประชาธิปไตย ^{๒๔}

เพื่อคงเกรทรวาทว่า ผู้นำเขวachsenมีความเข้าใจในเรื่องสื่อมวลชนในฐานะเป็น Input object อย่างหนึ่งในระบบการเมืองหรือไม่ จึงได้สอบถามถึงบทบาทหรือหน้าที่ของสื่อมวลชน ซึ่งผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ ๓๖

จากตารางที่ ๓๖ แสดงให้เห็นว่าผู้นำเขวachsenส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๖๗.๗๘) มีความเข้าใจหน้าที่ของสื่อมวลชนว่าเป็นผู้ให้ข่าวสารที่เป็นสาระและเป็นความจริง ที่ไม่ทราบมีจำนวนร้อยละ ๑๐.๐๐ ส่วนที่เหลือเข้าใจผิดว่ามีหน้าที่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล (ร้อยละ ๑๖.๕๘) หรือโฆษณาสินค้า (ร้อยละ ๘.๗๒) ซึ่งอาจเป็นเพราะสื่อมวลชนส่วนใหญ่โดยเฉพาะวิทยุ โทรทัศน์ อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล จึงมีการเสนอข่าวเป็นไปในทำนองสนับสนุนรัฐบาลมากกว่าคัดค้านและสื่อมวลชนทุกประเภทในประเทศไทย ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีรายการโฆษณาสินค้ากันอย่างแพร่หลาย และมากกว่ารายการที่เป็นข่าวสารความรู้ต่าง ๆ เสียอีก

^{๒๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๔-๕๕.

^{๒๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๔-๕๕.

ตารางที่ ๓๖ : ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อมวลชน*

ความคิดเห็น	ร้อยละ (จำนวน)
สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล	๑๖.๕๘ (๒๑)
โฆษณาสินค้า	๔.๗๒ (๑๗)
ให้ข่าวสารที่เป็นสาระและเป็นความจริง	๒๗.๗๘ (๒๔๔)
ไม่ทราบ	๑๐.๐๐ (๓๖)
ไม่ตอบ	๐.๕๖ (๒)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)

* คำถามคือ "ท่านเห็นว่าสื่อมวลชน (เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์) มีหน้าที่สำคัญคือ สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล โฆษณาสินค้า ให้ข่าวสารที่เป็นสาระและเป็นความจริง หรือไม่ทราบ?"

ในตอนที่ได้ตั้งสมมติฐานที่ ๒ ว่า "ผู้นำเยาวชนชนบทส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัวแทนของประชาชนหรือตัวแทนของรัฐ" เพื่อพิสูจน์สมมติฐานนี้จึงได้รวบรวมผลการวิจัยในเรื่องย่อย ๆ ทุกข้อดังกล่าวข้างต้นโดยแยกเป็นพวก "รู้" "ไม่รู้" "ไม่ตอบ" แล้วนำมาเฉลี่ยเป็นร้อยละ ก็ปรากฏผลในตารางที่ ๓๖ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้นำเยาวชนส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๒๖.๖๘) มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัวแทนของประชาชนหรือตัวแทนของรัฐ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่วางไว้ ส่วนผลการวิจัยโดยสรุปแต่ละข้อแยกเป็น พวก "รู้" "ไม่รู้" "ไม่ตอบ" แสดงไว้ในตารางที่ ๓๘

ตามตารางที่ ๓๘ ได้สรุปผลการวิจัยในแต่ละเรื่องเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัวแทนของประชาชนหรือตัวแทนของรัฐ จะเห็นได้ว่าผู้นำเยาวชนส่วนใหญ่รู้จักชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชื่อนายกรัฐมนตรี บุคคลที่เป็นรัฐมนตรี ชื่อ พล.ต.ประภาณ อภิเรณสาร และ พล.อ.อ.ทวี จุลทรัพย์ ชื่อพรรคการเมือง บุคคลที่เป็นหัวหน้าพรรค

ตารางที่ ๓๗ : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัวแทนของประชาชนหรือตัวแทนของรัฐ
โดยเฉลี่ย

ร้อยละของผู้นำเขาวงกตที่มีและไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัวแทนของประชาชน			
รู้	ไม่รู้	ไม่ตอบ	รวม(จำนวน)
๖๖.๖๘	๓๑.๕๕	๑.๓๓	๑๐๐%(๓๖๐)

ตารางที่ ๓๘ : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัวแทนของประชาชนหรือตัวแทนของ
รัฐในแต่ละข้อย่อย

คำถามแต่ละข้อ	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ของผู้นำเขาวงกต			
	รู้ ร้อยละ(จำนวน)	ไม่รู้ ร้อยละ(จำนวน)	ไม่ตอบ ร้อยละ(จำนวน)	รวม ร้อยละ(จำนวน)
รู้จักชื่อ ส.ส. ใน จังหวัดของตน	๘๓.๖๑ (๓๐๑)	๑๖.๓๙ (๕๙)	- (-)	๑๐๐% (๓๖๐)
รู้จักชื่อประธาน สภาแทนราษฎร	๒๓.๖๑ (๘๕)	๗๖.๓๙ (๒๗๕)	- (-)	๑๐๐% (๓๖๐)
รู้จักชื่อนายกรัฐมนตรี	๘๕.๘๓ (๓๐๘)	๑๔.๑๗ (๕๑)	- (-)	๑๐๐% (๓๖๐)
รู้จักบุคคลที่เป็นรัฐมนตรี :				
- พล.ต. ประมาณ	๖๘.๐๖ (๒๔๕)	๒๙.๗๒ (๑๐๗)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๖๐)
- พล.อ.อ. ทวี	๕๘.๘๙ (๒๑๒)	๓๘.๘๙ (๑๔๐)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๖๐)
- นายประสิทธิ์	๕๕.๐๐ (๑๖๒)	๔๒.๗๘ (๑๕๐)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๖๐)
รู้จักชื่อพรรค- การเมือง	๘๘.๘๘ (๓๒๒)	๑๐.๕๖ (๓๘)	- (-)	๑๐๐% (๓๖๐)
รู้จักบุคคลที่เป็นหัวหน้าพรรคฯ				
- มรว. เส็นีย์	๘๕.๘๓ (๓๐๘)	๑๒.๕๐ (๔๕)	๑.๖๗ (๖)	๑๐๐% (๓๖๐)
- มรว. ศักดิ์สิทธิ์	๗๗.๒๒ (๒๗๘)	๒๑.๑๑ (๗๖)	๑.๖๗ (๖)	๑๐๐% (๓๖๐)
- พล.ต. ประภากร	๖๑.๕๕ (๒๒๓)	๓๖.๓๙ (๑๓๑)	๑.๖๗ (๖)	๑๐๐% (๓๖๐)

ตารางที่ ๓๘ - - - คอ

คำถามแต่ละข้อ	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ของผู้นำเยาวชน			
	รู้จัก ร้อยละ (จำนวน)	ไม่รู้จัก ร้อยละ (จำนวน)	ไม่ตอบ ร้อยละ (จำนวน)	รวม ร้อยละ (จำนวน)
รู้จักศูนย์หรือกลุ่มต่าง ๆ :				
- ศูนย์กลางนิสิต- นักศึกษา	๗๕.๑๓ (๒๒๕๕)	๑๘.๖๑ (๖๓)	๖.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๒๐)
- สหภาพแรงงานฯ	๖๒.๕๐ (๒๒๕)	๓๕.๒๘ (๑๒๓)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๒๐)
- สหพันธ์ชาวนา- ชาวไร่ฯ	๕๑.๑๑ (๑๘๔)	๔๖.๖๓ (๑๖๘)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๒๐)
- นาวพล	๕๐.๖๔ (๑๘๑)	๔๗.๕๐ (๑๗๑)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๒๐)
- กระทิงแดง	๕๘.๓๓ (๒๑๐)	๓๙.๕๔ (๑๔๒)	๒.๒๒ (๘)	๑๐๐% (๓๒๐)
วันเลือกตั้ง สส. เมื่อ				
๔ เม.ย. ๑๕	๘๖.๕๔ (๓๑๓)	๑๓.๐๖ (๔๗)	- (-)	๑๐๐% (๓๒๐)
ความสำคัญของการ				
เลือกตั้ง	๖๔.๓๖ (๒๓๓)	๓๕.๖๓ (๑๒๕)	๐.๕๖ (๒)	๑๐๐% (๓๖๐)
หน้าที่ของสื่อมวลชน	๖๗.๙๘ (๒๔๔)	๓๑.๖๓ (๑๑๔)	๐.๕๖ (๒)	๑๐๐% (๓๖๐)

หมายเหตุ : ก. หมายถึงพวกที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ หรือตอบคำถาม
ได้ถูกต้อง
ข. หมายถึงพวกที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ หรือตอบ
คำถามผิด หรือ ตอบว่าไม่ทราบ

การเมืองทั้งสามคน คือ มรว.เสนีย์ ปราโมช มรว.ศีกฤทธิ ปราโมช และ พด.ค.
ประมาณ อภิเรศสาร กลุ่มต่าง ๆ ทั้ง ๕ กลุ่ม คือ ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย
สหภาพแรงงานแห่งประเทศไทย สหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทย นาวพล และกระ-
หิงแดง ส่วนใหญ่รู้และเข้าใจเรื่องกำหนดวันเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๕ ความสำคัญ
ของการเลือกตั้งและหน้าที่ของสื่อมวลชนมีอยู่ ๒ เรื่องเท่านั้น คือการรู้จักชื่อประธานสภาผู้แทน
ราษฎรและบุคคลที่เป็นรัฐมนตรีชื่อนายประสพดี กาญจนวัฒน์ ที่ผู้นำเยาวชนเพียงส่วนน้อยรู้จัก.